

ת"פ (חיפה) 10459-07-24 - מדינת ישראל נ' פלוני

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 10459-07-24 מדינת ישראל נ'
פלוני(עציר)

לפני כבוד השופטת מריה פיקוס בוגדאנוב
בעניין: המאשימה
מדינת ישראל

נגד
הנאשם
פלוני

גזר דין

הנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן (במ/1) והורשע בעבירה של איומים בניגוד לסעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**"), וחבלה חמורה בניגוד לסעיף 333 לחוק העונשין.

לבקשת ב"כ הנאשם נשלח הנאשם לשירות המבחן לקבלת תסקיר בעניינו.

עובדות כתב האישום המתוקן בתמצית:

הנאשם הינו בנה של הגב' י.צ. (להלן: "**המתלוננת**") ילידת שנת 1959.

במועדים הרלוונטיים לכתב האישום, התגורר הנאשם בביתה של המתלוננת, יחד עם אביו חולה סיעודי המרותק למיטתו (להלן: "**האב**"), בביתם בחיפה (להלן: "**הבית**").

בתאריך 29.6.24 בשעה 12:00 או סמוך לכך, בחדר השינה, עת שכב אביו של הנאשם במיטתו, ביקשה ממנו המתלוננת להנמיך את עוצמת הקול בטלוויזיה.

בנסיבות אלו, ולמשמע בקשתה של המתלוננת מאביו, רץ הנאשם לחדר, ואיים על המתלוננת באומרו: "מה את רוצה ממנו? אני אהרוג אותך, זה יהיה הסוף שלך היום".

משסירבה המתלוננת להשיב לנאשם, וללא כל התגרות מצדה, תקף אותה הנאשם, באופן שהיכה בעינה הימנית מכת אגרוף ובעט בה באמצעות רגליו עד אשר המתלוננת נפלה על רצפת הבית.

בנסיבות אלו, ובעוד המתלוננת שרועה על הקרקע, המשיך הנאשם ותקף אותה כך שבעט באמצעות רגליו בראשה של המתלוננת וכן בידה השמאלית, עד אשר ידה נשברה.

כתוצאה מהתקיפה איבדה המתלוננת את הכרתה.

בהמשך, נטל הנאשם סכין מטבח בעלת ידית אחיזה עשויה מעץ ולהב באורך של כ-13 ס"מ (להלן: **"הסכין"**). בעוד המתלוננת שרועה ומעורפלת על הרצפה, איים הנאשם על המתלוננת כך שכיוון את הסכין לעברה.

בשלב זה, ומשהבחינה המתלוננת בסכין שאחז הנאשם בידו, התרוממה מעט מהרצפה והחלה לזחול על ברכיה כשהיא שותתת דם, עד לחדר השירותים שם הסתגרה ונעלה את הדלת וזאת על מנת להתגונן מפני הנאשם. במעמד זה פנה הנאשם לשכנים שיזעיקו משטרה באומרו כי נתן מכות לאמו ונשאר בסמוך למקום.

בהמשך לאמור, משהגיעו השוטרים לבית, הבחינו במתלוננת כשהיא סגורה בחדר השירותים בבית וכשהיא חבולה ומדממת. צוות מד"א שהגיע למקום, פינה את המתלוננת לבית החולים לקבלת טיפול רפואי.

כתוצאה ממעשי הנאשם נגרמו למתלוננת חבלות חמורות בדמות שבר בכף יד שמאל, בראש מסרק 5 ללא תזוזה שגובס, נפיחות והמטומה דורסלי באספקט גבי של כף היד באזור מסרקים 2-4, המטומה באספקט וולרי בין מסרקים 2-3, רגישות למגע באזור בסיס מסרקים 2-3 והמטומות בערובות העיניים.

תסקיר שירות המבחן:

על פי תסקיר שירות המבחן מיום 12.1.25, הנאשם בן 30, רווק, שוחרר ממאסר כחמישה חודשים טרם מעצרו הנוכחי.

מהתסקיר עולה כי הנאשם לא גויס לשירות צבאי על רקע מצב נפשי, כאשר הנאשם ניהל אורח חיים לא יציב, ללא מסגרת תעסוקתית, היה מעורב בפלילים, השתמש בסמים ואושפז במסגרות בריאות הנפש.

הנאשם שיתף אודות קשר מורכב וסוער בינו לבין משפחת מוצאו וכי כיום הוא שומר על קשר טלפוני עם אחותו וסבתו בלבד ואינו מעוניין בקשר עם אמו. הנאשם תיאר את אחותו כגורם תמיכה עבורו בהיותה מכורה נקיה מזה עשר שנים.

לנאשם הרשעה קודמת משנת 2023 בגין ניסיון לשוד מזוין בחבורה ובאלימות, גניבה והחזקת אגרופן בגינה נשפט למאסר בפועל של 20 חודשים וכן למאסר מותנה בר הפעלה.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם מקבל אחריות חלקית על מעשיו ומשליך חלק מהאחריות על אמו ויחסה כלפיו. לדברי הנאשם, הוא חש תחושות של כעס על אופן הטיפול של האם באביו ורצונה להעביר את האב למסגרת טיפולית המותאמת לצרכיו.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם מכיר בדפוסי התנהגותו הפוגעניים ולוקח אחריות על הסלמת האירוע ותגובותיו הקשות בעת ביצוע העבירות, ומבין כיום כי היה עליו להתרחק מבית הוריו ולפנות לסיוע מקצועי.

הנאשם ביטא חרטה עמוקה על מעשיו, גילה אמפתיה וכאב לצער שגרם להוריו וסביבתו יחד עם

מוטיבציה גבוהה להשתלב בטיפול.

הנאשם תיאר כי החל לצרוך סמים מסוג קנאביס בגיל 15, ובגיל 17 החל לצרוך "נייס גאי" אשר הובילו להתדרדרות במצבו הנפשי עד שהשתלב בטיפול גמילה וזאת לאחר שאובחן כלוקה בסכיזופרניה בגיל 18.

הנאשם שיתף כי לאחר סיום הטיפול שמר על ניקיון מסמים במשך שלוש שנים לאחריהם חזר לשימוש בסמים ומעורבות בפעילות עוברת חוק.

עוד עולה מהתסקיר כי הנאשם אושפז כעשר פעמים בשל מצבו הנפשי. אשפוזו האחרון היה בשנת 2022, כאשר חלק מהאשפוזים היו בכפייה בהיות הנאשם במצבים פסיכויים תוך פגיעות עצמיות וניסיונות אובדניים. לאורך השנים הנאשם גילה עמידות לטיפולים ואף טופל באמצעות נזעי חשמל.

בתסקיר צוין כי מחוות דעת גורמי הטיפול בכלא עלה כי הנאשם לא מסר בדיקות שתן, לא מגיע לקבוצות המתקיימות באגף ואינו משולב במסגרת תעסוקתית או לימודית בשל היותו עצור.

משיחה עם המתלוננת - אמו של הנאשם עלה כי ניסתה לסייע לנאשם להשתלב במסגרות טיפוליות אך מאז שהפסיק ליטול טיפול תרופתי חלה הידרדרות במצבו והיא מבינה כי הנאשם מהווה סיכון כאשר אינו מטופל. המתלוננת אמרה כי אינה מעוניינת להיות עם הנאשם בקשר, חשה פגועה ממעשיו וחוששת ממנו.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם סיגל לעצמו אורח חיים שולי ואנטי סוציאלי, קיים אצלו קושי בוויסות דחפים, פועל באופן אימפולסיבי ללא מחשבה על השלכות מעשיו.

שירות המבחן העריך כי קיים סיכון לחזרה על התנהגות פורצת גבולות מצדו של הנאשם בעתיד.

שירות המבחן התרשם כי קיימת חשיבות לשילובו של הנאשם בהליך טיפולי, תוך חיזוק יכולותיו וכוחותיו, זאת במטרה לצמצם את הסיכון לחזרה על התנהגות פורצת גבולות מצדו בעתיד.

בבדיקה שערך שירות המבחן עם קהילת "אילנות" עלה כי אין מקום פנוי עבור הנאשם ולא קיים צפי למקומות פנויים בקהילה. משכך, שירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית בקהילה. עם זאת, הומלץ כי הנאשם ישולב בתוכנית טיפולית במסגרת מאסרו.

ראיות לעונש:

המאשימה הגישה רישום פלילי של הנאשם הכולל הרשעה אחת משנת 2023 בעבירות של ניסיון לשוד מזויין, החזקת סכין וגניבה בגינה הוטל על הנאשם ענישה של 20 חודשי מאסר בפועל ומאסר מותנה בר הפעלה של 12 חודשים (טע/1).

עוד הוגש כתב אישום, הכרעת דין וגזר דין שניתן בת"פ 50898-11-22 שם כאמור הוטל על הנאשם, בין היתר, מאסר על תנאי בן 12 חודשים, שהוא בר הפעלה בתיק שבפניי (טע/2).

עוד הגישה המאשימה תמונות המתעדות את החבלות שנגרמו למתלוננת ותמונות מהדירה עם מריחות

דם על הרצפה (טע/3).

טיעוני הצדדים:

המאשימה טענה בטיעוניה בכתב (טע/4) ובעל פה, כי הנאשם פגע בערכים מוגנים שעניינם פגיעה בגופו וביטחונו של אדם. לטענת המאשימה, הנאשם איים על המתלוננת בפגיעה בגופה ובחיייה, ובהמשך תקף אותה, ובעודה שרועה על הקרקע המשיך לתקוף אותה, ואף איים עליה עם סכין, וכל זאת בנוכחות האב שהינו חולה סיעודי. המאשימה הוסיפה וטענה כי אין מדובר באירוע נקודתי, אלא באירוע נמשך ומתפתח, כאשר הנאשם נהג במתלוננת כמעין חפץ תוך חוסר אמפטיה לכאב שמסב לה. עוד נטען, כי הנאשם לא הפסיק את המעשים מיוזמתו, והם הופסקו רק לאחר שהמתלוננת זחלה ונעלה את עצמה בשירותים.

לטענת המאשימה, מידת הפגיעה בערכים המוגנים היא משמעותית בשים לב לכך שמדובר בתקיפה אלימה וברוטאלית תוך גרימת חבלות למתלוננת. עוד נטען, כי חומרה יתירה יש לראות בכך שהנאשם ביצע את המעשים כלפי אמו, שהייתה כבת 60 בעת ביצוע העבירות כאשר הוא מנצל את פערי הכוחות ביניהם.

המאשימה הפנתה לפסיקה וביקשה לקבוע כי מתחם העונש ההולם נע בין 26 ל-56 חודשי מאסר.

באשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות נטען כי לחובת הנאשם הרשעה אחת מבית המשפט המחוזי משנת 2023 בגינה נדון ל-20 חודשי מאסר בפועל. המאשימה הפנתה לתסקיר שירות המבחן שם נקבע כי קיים סיכון להישנות התנהגות פורצת גבולות בעתיד ללא טיפול. בהעדר המלצה לטיפול בקהילה נמנע שירות המבחן מהמלצה לעניין העונש. עוד נטען כי יש לשקול לחומרא כי המתלוננת הביעה במסגרת התסקיר את חוסר רצונה לקשר עם הנאשם.

לאור האמור, עתרה המאשימה להטיל על הנאשם עונש של 30 חודשי מאסר בפועל, להפעיל את המאסר על התנאי התלוי ועומד נגדו במצטבר כך שסה"כ יוטלו על הנאשם 42 חודשי מאסר בפועל, בצירוף מאסר על תנאי, קנס ופיצוי למתלוננת.

ב"כ הנאשם טענה כי מדובר באירוע ספונטני של התפרצות מצד הנאשם ללא תכנון מוקדם, על רקע מערכת יחסים עכורה של הנאשם עם אמו אשר סבר כי היא מטפלת באופן לקוי באביו הסיעודי. עוד נטען כי הנאשם הוא זה שפנה לשכנים וביקש שיזעיקו משטרה ועזרה ראשונה לאם.

ב"כ הנאשם טענה כי יש לתת את הדעת לרקע הפסיכיאטרי המתמשך של הנאשם, אשר כלל אשפוזים ארוכים, והיה בכך כדי להשליך על היכולת של הנאשם להבין את אשר הוא עושה ואת פוטנציאל הנזק והפגיעה, הגם שלא הוגשה חוות דעת פסיכיאטרית בעניינו.

ב"כ הנאשם הפנתה לפסיקה וטענה כי מתחם העונש ההולם מתחיל ממספר חודשי מאסר ועד 24 חודשי מאסר בפועל.

עוד נטען, כי הנאשם בן 30, לחובתו הרשעה אחת בפלילים, אשר לקח אחריות על מעשיו והביע חרטה. ב"כ הנאשם הדגישה כי מתסקיר שירות המבחן עלה כי לנאשם קיימת מוטיבציה לטיפול, ולא

ניתנה בעניינו המלצה טיפולית מאחר ואין מקום שיכול לקלוט את הנאשם במסגרת חלופה טיפולית. עוד נטען כי התסקיר מתאר את נסיבות חייו המורכבות של הנאשם, התמכרותו לסמים והעדר רשת תמיכה עבורו.

עוד ביקשה ב"כ הנאשם להתחשב בתקופה הארוכה בה הנאשם נתון במעצר.

לאור האמור, ביקשה ב"כ הנאשם למקם את עונשו של הנאשם באמצע המתחם לו עתרה, ולהפעיל את המאסר על התנאי בחלקו בחופף.

דברי הנאשם:

הנאשם הביע צער על מעשיו.

דין והכרעה:

העובדות בהן הורשע הנאשם, מהוות אירוע אחד מתמשך, הגם שהנאשם ביצע מספר עבירות שונות. בהתאם למבחן "הקשר ההדוק" (ראה ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.14)) יש לקבוע מתחם עונש הולם אחד, תוך מתן דגש לריבוי עבירות שבוצעו על ידי הנאשם.

בית המשפט קובע את מתחם העונש ההולם בהתאם לעיקרון ההלימה, שביישומו על בית המשפט להתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (ע"פ 8641/12 מוחמד סעד נ' מ"י (5.8.13)).

הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו מביצוע העבירות כלפי המתלוננת, הם זכותה של המתלוננת לשלמות גופה, לביטחונה האישי, שלווה נפשה בביתה וחופש הפעולה והבחירה שלה.

אמנם האירוע החל כאירוע ספונטני ולא מתוכנן, אך הוא הלך והסלים כאשר הנאשם יכול היה להפסיק את מעשיו בכל עת אך בחר שלא לעשות כן, עד שהמתלוננת הצליחה להסתתר בחדר השירותים.

הנאשם איים על המתלוננת תחילה במילים כי יהרגה ולאחר מכן תקף אותה באכזריות בלתי רגילה, הכה בה בידיו וברגליו עד שנפלה. הנאשם לא הפסיק גם בשלב זה את האלימות כלפי המתלוננת אלא המשיך לבעוט בה כשהיא שרועה על הרצפה בראשה ובידה, עד ששבר את ידה והמתלוננת איבדה את הכרתה. גם בשלב זה הנאשם המשיך את מסע האלימות, נטל סכין, וכשהמתלוננת על הרצפה מעורפלת, איים באמצעות הסכין כשהוא מכוונה לעברה.

המתלוננת החלה לזחול על ברכיה לחדר השירותים שם הסתגרה כשהיא חבולה ומדממת עד אשר הגיעו שוטרים לבית והיא פונתה לקבלת טיפול רפואי.

מהתמונות שהוגשו ניתן להתרשם מחומרת האלימות שהופעלה במהלך האירוע, ומסימני הזחילה של המתלוננת מתבוססת בדמה לכיוון חדר השירותים (טע/3).

הנאשם היה האחראי הבלעדי לביצוע העבירות, כאשר להתנהגותו האלימה לא קדמה כל התגרות

מצדה של המתלוננת, כאשר האלימות שהפנה הנאשם כלפי המתלוננת הייתה משוללת כל רסן. העובדה כי לאחר שהאירוע הסתיים הנאשם הזמין משטרה למקום והמתין לבואם של השוטרים אין בה כדי להפחית מאחריותו לביצוע העבירות.

כתוצאה ממעשי הנאשם נגרמו למתלוננת חבלות חמורות, ובכלל זה שבר ביד, נפיחויות והמטומות בארובות העיניים, כפי שניתן להתרשם מהתמונות המתעדות את חבלותיה (טע/3). בעקבות האירוע המתלוננת פונתה לבית החולים ונזקקה לטיפול רפואי.

בנוסף לנזקים הפיזיים שנגרמו למתלוננת בוודאי גם נגרם לה מפח נפש וניתן רק לתאר את הפחד שחשה המתלוננת במהלך האירוע, כאשר לאחר אלימות פיזית קשה הנאשם מכוון לכיוונה סכין.

זאת ועוד, העובדה כי הנאשם ביצע את העבירות בנוכחות אביו הסעודי, אשר לא יכול היה לסייע למתלוננת במהלך האירוע ורק צפה בו, מקנה למעשיו אף ממד נוסף של השפלת המתלוננת שאין להקל בו ראש.

בנוסף, לא ניתן להתעלם מהנזק שעלול היה להיגרם ממעשי הנאשם. הנאשם הכה את המתלוננת, בין היתר, בראשה, כשהיא שרועה על הקרקע ועל כן פוטנציאל הנזק יכול היה להיות חמור ובהרבה, ורק במזל נגרמו למתלוננת חבלות ושבר ביד בלבד.

זאת ועוד, לעיתים בין איום בסכין לשימוש בו, כפסע בלבד, ובמקרה זה האיום היה מוחשי ומיידי והנאשם חדל ממעשיו רק לאחר שהמתלוננת הצליחה לזחול לחדר השירותים ולהסתתר שם.

מכאן המסוכנות הרבה שנשקפת מהנאשם והנזק הפוטנציאלי החמור שעלול היה להתרחש.

הטענה של ב"כ הנאשם בדבר קרבתו של הנאשם לסייג לאחריות פלילית מחמת מחלת נפש אינה מקובלת עלי. אין מחלוקת כי הנאשם סובל מתחלואה כפולה, הן ממחלת נפש והן מהתמכרות לסמים, כפי שהדברים עולים מתסקיר שירות המבחן שהוגש בעניינו. יחד עם זאת, אין בפניי כל ראיה כי קיים קשר בין מחלת הנפש ממנה סובל הנאשם לביצוע העבירות מושא תיק זה, וכי המחלה השפיעה על יכולתו של הנאשם להבין את הפסול שבמעשה או להימנע מעשייתו. על כן לא ניתן לקבוע כי קיימת בעניינו של הנאשם קרבה לסייג לאחריות הפלילית, ולעובדה כי הנאשם סובל ממחלת נפש יש לתת משקל בקיעת עונשו בתוך המתחם אך לא לצורך קביעת המתחם.

מידת הפגיעה בערכים המוגנים:

מעשיו של הנאשם חמורים ומכוערים. במקום לכבד את אמו כמצוות כל הדתות מקדמת דנא וכמצופה מכל בן אנוש, הנאשם תקף אותה באלימות מילולית ופיזית קשה בביתה בו היא אמורה לחוש בטוחה ומוגנת, וזאת ללא כל סיבה וגרם לה לחבלות. לאור נסיבות ביצוע העבירות, רף האלימות שהופעלה כלפי המתלוננת והחבלות שנגרמו לה, מידת הפגיעה בערכים המוגנים היא גבוהה.

מדיניות הענישה הנוהגת:

· ברע"פ 9172/12 יונדין נ' מדינת ישראל (21.1.13), אליו הפנתה המאשימה, המבקש הורשע

בביצוע עבירה של גרימת חבלה חמורה. המבקש הכה את אמו ילידת 1949 בפניה ובגופה באמצעות אגרופיו, הפילה על הרצפה והכה בה בעודה שוכבת, תוך שהוא מושך בשערות ראשה. כתוצאה ממעשים אלו נגרמו למתלוננת דימומים וחבלות בחלקים רבים מגופה. בית המשפט גזר על המבקש עונש של ארבע שנות מאסר בפועל, הופעל מאסר מותנה בן שבעה חודשים במצטבר וכן ענישה נלווית. ערעור שהגיש המבקש לבית המשפט המחוזי נדחה וכך גם בקשת רשות ערעור שהוגשה לבית המשפט העליון.

· ברע"פ 2298/20 **עזרא נ' מדינת ישראל** (5.4.20), אליו הפנתה ב"כ הנאשם, המבקש הורשע בעבירה של גרימת חבלה חמורה, לאחר שהמתלונן, יליד 1954, ביקש מעובדי עירייה שכרתו עצים ליד ביתו לחדול. בתגובה, התקרב אליו המבקש בצורה מאיימת, המתלונן הרים את ידו באופן מתגונן ובתגובה תפס אותו המבקש מחולצתו והפיל אותו לרצפה. בעוד המתלונן שריו על הרצפה תקף אותו המבקש בבעיטות ואגרופים וגרם לו לשברים בצלעותיו והמטומות בראש עד כי נזקק לטיפול רפואי ואשפוז. **בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 10 ל-30 חודשי מאסר בפועל.** על המבקש נגזרו 10 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית. ערעור שהגיש המבקש לבית המשפט המחוזי נדחה וכך גם בקשת רשות ערעור שהגיש לבית המשפט העליון.

· בעפ"ג 27630-05-12 **בן ארי נ' מדינת ישראל** (20.12.12), אליו הפנתה המאשימה, המערער הורשע בעבירה של גרימת חבלה חמורה ואיומים, לאחר שתקף את שכנו - מתלונן כבן 75 בשל סכסוך חנייה. בעת שהמתלונן עלה במדרגות לעבר דירתו ניגש אליו המערער מאחור, היכה באגרופו בראשו והמשיך להכותו ולבעוט בו בכל חלקי גופו, ולא חדל ממעשיו גם כאשר המתלונן נפל על המדרגות ודם ניגר ממנו, ועל אף הפצרותיה של אשת המערער שיחדול ממעשיו. למתלונן נגרמו חבלות חמורות. בנוסף, איים המערער על אשת המתלונן ואמר לה "כמו שאני פירקתי את בעלך אני אפרק את הבן שלך". על הנאשם נגזרו 24 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית. ערעור שהוגש לבית המשפט המחוזי נדחה וכך גם בר"ע שהוגשה לבית המשפט העליון (רע"פ 176/13).

· בעפ"ג 4007-01-16 **וולקוביץ נ' מדינת ישראל** (18.2.16), אליו הפנתה המאשימה, המערער הורשע בעבירה של חבלה חמורה. המערער ואחותו ישבו בבית האחות, כשהמערער היה, ככל הנראה, תחת השפעת אלכוהול. בהמשך, המתלוננת מסרה למערער כי עליו למצוא עבודה וכי אין בכוונתה להמשיך ולסייע לו מבחינה כספית. בין השניים התפתח ויכוח ואז תקף המערער את המתלוננת, באופן שחבט בחוזקה מכות בפניה. כתוצאה ממעשיו של המערער נגרמו למתלוננת חבלות חמורות. **בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם הוא מאסר בפועל בין 18 ל-36 חודשים.** על המערער נגזרו 24 חודשי מאסר בפועל, הופעל עונש מאסר מותנה של 12 חודשים במצטבר בצירוף ענישה נלווית. ערעור שהוגש לבית המשפט המחוזי נדחה.

· בעפ"ג 1050-09-20 **מדינת ישראל נ' מלינובסקי** (17.11.20) המשיב הורשע בעבירה של חבלה חמורה. המשיב הגיע לבית המתלונן ולאחר ויכוח בין השניים, המתלונן יצא מהבית והנאשם החל לתקוף אותו באגרופים ללסת. המתלונן נפל על הארץ ואמר לנאשם כי אינו מתכוון להכותו חזרה אך חרף זאת, הנאשם המשיך להכות בפניו של המתלונן מספר פעמים

במקומות שונים בגופו. למתלונן נגרמו שברים בלסת והוא נדרש לניתוח. **בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 8 ל-24 חודשי מאסר בפועל** והשית על הנאשם 16 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית. ערעור על קולת העונש שהגישה המדינה התקבל. **בית המשפט המחוזי קבע כי מתחם העונש ההולם את נסיבות המקרה נע בין 16 ל-32 חודשי מאסר בפועל**, ובשים לב לתסקיר שלילי והרשעותיו הקודמות של הנאשם הוטל עליו עונש במרכז המתחם, אשר הוחמר ל-24 חודשי מאסר בפועל.

· בעפ"ג 7283-03-14 **מחאג'נה נ' מדינת ישראל** (15.5.14) המערער הורשע, לאחר הודאתו, בעבירה של חבלה חמורה. המערער הכה את המתלונן במועדון כושר על רקע ויכוח של מה בכך. המערער הכה את המתלונן במכות אגרופ בפניו, בראשו ובאפו עד שהמתלונן נפל ארצה ואיבד את הכרתו. למתלונן נגרמו חבלות חמורות. **בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 14 ל-24 חודשי מאסר בפועל** והשית על המערער עונש של 18 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה ופיצוי. בית המשפט המחוזי מצא להפחית את העונש ל-12 חודשי מאסר בפועל לאור העדר עברו הפלילי של המערער ותסקיר חיובי שניתן בעניינו.

· בת"פ 38293-02-20 **מדינת ישראל נ' מעתוק** (9.2.21), אליו הפנתה ב"כ הנאשם, הורשע הנאשם באישום הראשון בעבירה של חבלה חמורה ואיומים לאחר שהנאשם סטר לבת זוגתו, השליך לעברה כרית, הלם בה במכת אגרופ בחזה וגרם לה לשבר בצלע שמאל. עוד איים הנאשם על המתלוננת כי ישפוך עליה מים על הפנים. באישום השני הורשע הנאשם בעבירה של תקיפה סתם כלפי בת זוג, לאחר שדחף את המתלוננת. **בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם לשני האירועים נע בין 6 ל-24 חודשי מאסר בפועל**. על הנאשם נגזרו 14 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית.

· בת"פ 37506-09-23 **מדינת ישראל נ' סרגי ארטמנקוב** (23.6.24), אליו הפנתה ב"כ הנאשם, הנאשם הורשע בעבירות של חבלה חמורה, ותקיפה סתם - בן זוג. על פי האישום הראשון הנאשם חזר לדירה כשהוא התחת השפעת אלכוהול, ולאחר שהתגלע וויכוח בין השניים תפס הנאשם בצווארה של המתלוננת, דחף אותה וחנוק אותה עד שהחלה לחרחר ואיים עליה כי היא תיחנק ותמות. הנאשם שחרר את הנאשמת רק שהבחין כי אינה נושמת עוד. כתוצאה מהתקיפה נגרמו למתלוננת שבר בצלע והמטומות. על פי האישום השני דחף הנאשם את המתלוננת והתיישב על בטנה באזור צלעותיה, וגרם לה לחבלה של ממש. **נקבע כי מתחם העונש ההולם לשני האישומים נע בין 15 ל-30 חודשי מאסר בפועל**. על הנאשם נגזרו 15 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית.

· בת"פ 1818-06-22 **מדינת ישראל נ' עומר** (8.3.2022), אליו הפנתה ב"כ הנאשם, הורשע הנאשם בשלושה אישומים שעניינם תקיפה חבלנית של בת זוגו, וגרימת חבלה חמורה. בין היתר הורשע הנאשם בכך שהכה את המתלוננת עם מקל מטאטא בידה ובצלעותיה, ובעט בה ברגלה, וגרם לה לחבלות. במקרה נוסף, הכה הנאשם את המתלוננת באמצעות מקל בידה ובירכה, וגרם לה לשבר בעצמות המסרק שבידה שהצריך חבישה בגבס. במקרה אחר הכה הנאשם את המתלוננת עם המקל בידה וברגליה מול בתם הקטינה. **בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 15 חודשי מאסר בפועל ועד 30 חודשי מאסר בפועל**,

והשית על הנאשם 15 חודשי מאסר בפועל, בשל נסיבות אישיות מורכבות.

· בת"פ 26276-05-23 **מדינת ישראל נ' משייב** (19.2.2024), אליו הפנתה המאשימה, הורשע הנאשם בעבירות של חבלה חמורה, תקיפת בת זוג וחבלה במזיד ברכב. הנאשם הורשע, בין היתר, בכך שגרם נזק לרכבה של בת זוגו. בהמשך, בעת שהיו הנאשם ומתלוננת בחדר והיא הביעה את רצונה לחזור לביתה, אמר לה הנאשם כי היא לא הולכת והכה בראשה וברגליה במכות אגרופ. בהמשך, בעת שהמתלוננת קמה מהמיטה, היכה אותה הנאשם במכת אגרופ חזקה בגבה, וגרם לה שברים. **בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 24 חודשי מאסר ועד 48 חודשי מאסר**, והשית על הנאשם 34 חודשי מאסר (וכן הפעלת מאסר מותנה שעמד לחובתו בן 6 חודשים), בצירוף פיצוי. ערעור שהוגש לבית המשפט המחוזי נדחה (עפ"ג 33139-03-24).

· בת"פ 35915-03-24 **מדינת ישראל נ' שפונט** (27.5.24), אליו הפנתה ב"כ הנאשם, הורשע הנאשם בעבירה של חבלה חמורה. הנאשם עיקם את אצבעות ידה של בת זוגתו בחוזקה, תפס בשערותיה והיכה אותה פעמיים בראשה. למתלוננת נגרם שבר במסרקים והיא נזקקה לטיפול רפואי וידה גובסה. **נקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 6 ל-24 חודשי מאסר בפועל**. על הנאשם נגזרו 8 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית.

לאחר ששקלתי את השיקולים המפורטים לעיל, בדגש על התמשכות אירוע האלימות שהיה משולב הן באלימות מילולית והן באלימות פיזית ואף איומים באמצעות סכין, ובשים לב כי מדובר באלימות שהופנתה כלפי אמו של הנאשם וכתוצאה ממנה נגרמו למתלוננת הן חבלות בכל חלקי גופה והן שבר ביד אני קובעת כי **מתחם העונש ההולם נע בין 18 ל-36 חודשי מאסר בפועל, בצירוף ענישה נלווית**.

חריגה ממתחם העונש ההולם:

בעניינו של נאשם זה לא מצאתי כי קיימות נסיבות חריגות המצדיקות חריגה ממתחם העונש אשר קבעתי לעיל, לא לחומרא ולא לקולא.

באשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות:

שקלתי לקולא את הודאתו המיידית של הנאשם והבעת החרטה שחסכה זמן שיפוטי יקר ואת הצורך בעדות הוריו.

עוד נתתי את דעתי לאמור בתסקיר שירות המבחן, ממנו עלה כי הנאשם מקבל אחריות חלקית על מעשיו ומשליך חלק מהאחריות על אמו ויחסה כלפיו, כי לנאשם קיים קושי בוויסות דחפים, הוא פועל באופן אימפולסיבי ללא מחשבה על השלכות מעשיו ומשכך, שירות המבחן העריך כי קיים סיכון לחזרה על התנהגות פורצת גבולות מצדו של הנאשם בעתיד.

יחד עם זאת, לא ניתן להתעלם מנסיבות חייו המורכבות של הנאשם, אשר סובל מתחלואה כפולה מגיל צעיר, הן מתחלואה נפשית והן מהתמכרות לסמים, וכי שירות המבחן התרשם כי הנאשם זקוק לטיפול

על מנת לצמצם את הסיכון לחזרה על התנהגות פורצת גבולות מצדו בעתיד. כך גם התחשבתי כי בעבר הנאשם היה משולב בטיפול ואף הצליח לשמור על ניקיון מסמים במשך מספר שנים והוא מביע רצון גם כעת להשתלב בטיפול.

לחומרא לא ניתן להתעלם מהרשעתו הקודמת של הנאשם, משנת 23 בגין ניסיון שוד בנסיבות מחמירות, כשהוא מאיים על מוכרת החנות באמצעות סכין, בגינה ריצה מאסר בפועל בן 20 חודשים ואת העבירות מושא התיק ביצע כאשר מאסר על תנאי בן 12 חודשים מרחף מעל ראשו.

בהתחשב בכל האמור לעיל אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 24 חודשי מאסר בפועל, מיום מעצרו בתאריך 29.6.24.

אני מורה על הפעלת מאסר על תנאי בן 12 חודשים שהוטל על הנאשם בת"פ 50898-11-22 באופן ש- 8 חודשים יהיו במצטבר לעונש שהוטל בתיק זה ו- 4 חודשים בחופף, כך **שסה"כ על הנאשם לרצות 32 חודשי מאסר בפועל מיום מעצרו בתאריך 29.6.24.**

מצאתי לחפוף חלק מהתנאי על מנת לעודד את הנאשם להשתלב בטיפול לו הוא זקוק, כפי שעלה מתסקיר שירות המבחן.

ב. מאסר על תנאי בן 8 חודשים למשך 3 שנים מיום שחרורו של הנאשם, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור בתקופת התנאי עבירת אלימות מסוג פשע, ויורשע בגינה.

ג. מאסר על תנאי בן 4 חודשים למשך 3 שנים מיום שחרורו של הנאשם, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור בתקופת התנאי עבירת איומים, ויורשע בגינה.

בשים לב לאורך תקופת המאסר לא מצאתי להשית על הנאשם ענישה כלכלית.

נוכח האמור בתסקיר שירות המבחן אמליץ לשב"ס לשלב את הנאשם בטיפול מתאים במסגרת מאסרו.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, ה' שבט תשפ"ה, 03 פברואר 2025, במעמד הצדדים.